

Verwijzing

Dit is een afschrift van het in steno genotuleerde verslag van Bruno Gröning, gehouden op 15 september 1950 bij natuurgeneeskundige Eugen Enderlin in München.

Opnames van Bruno Grönings voordrachten, origineel gesproken, zijn verkrijgbaar op CD, en kunnen via het bijgaande internet adres besteld worden:

www.bruno-groening-stiftung.org

Toespraak van Bruno Gröning, München, 15 september 1950

“Omdat jullie allemaal nog niet weten, hoe deze genezing hier gebeurt...”

Beste genezing zoekenden!

Omdat jullie allemaal nog niet weten, hoe deze genezing hier gebeurt, voel ik mij gedwongen, jullie iets uit te leggen. Opheldering is dus nodig. Ik wil het kort houden, en ik hoop, dat jullie mij begrijpen.

Elke zieke, die de weg naar mij heeft gevonden, moet zich geestelijk hierop voorbereiden en zich niet nog meer belasten met zijn lijden. Dus is het hier zo, dat elke zieke zich geestelijk moet bevrijden. Ik beweer nog steeds, dat het lijden van alle mensen van geestelijke aard is; dus kort gezegd een geestelijke belasting.

Hiervoor gebruik ik een klein voorbeeld, dat jullie allemaal niet onbekend is: Voordat jullie de heilige communie ontvangen, moeten jullie zich ook geestelijk voorbereiden, om deze te kunnen ontvangen, en daarbij hoort, dat jullie alles wat zondig is, alles wat jullie dwars zit, moeten biechten bij een geestelijke, en als jullie dit gedaan hebben, krijgen jullie een boete opgelegd, en later kunnen jullie pas de heilige communie ontvangen. Na het ontvangen zijn jullie geestelijk weer vrij. Jullie voelen zich dan ook weer als opnieuw geboren, en iets lichts gaat nu door jullie lichaam. Jullie weten, dat jullie niet meer geestelijk belast zijn, dit wil zeggen, dat jullie het slechte hebben verwijderd, en hier is het niet anders. Het is een hele natuurlijke weg, die de mens helemaal is kwijtgeraakt.

Geestelijk vrijmaken, niet belasten. Daarom is het ook zo, denk nu even heel kort, wat jullie voor een lijden hebben. Jullie moeten weten, wat jullie gezondheid je waard is, door te denken, als je nu mijn hulp krijgt, hoe het je zal helpen in je verdere leven en als je dat gedaan hebt en je hebt de weg naar mij gevonden, dan vraag ik je om jezelf te bevrijden van je lijden, maak je vrij van jullie lijden en houd je hier niet meer mee bezig. Laat dit allemaal los.

Toen je eenmaal de moed had waren jullie vastbesloten, jullie wisten, dat het anders toch mooier is, dat wil zeggen als jullie gezond zijn. Jullie willen van de ziekte af, wanneer jullie naar de kerk gaan en biechten, dit wil zeggen, jullie willen van je zonden afkomen. Dus daarom moeten jullie van tevoren overleggen, welke zonden, net zoals hier het ziekelijke, jullie in jullie lichaam, hebben vastgehouden. Dit is jullie wellicht niet onbekend, maar erover nagedacht heeft wellicht nog niemand van jullie; ik reeds lang.

Nu is het, als jullie werkelijk de heilige communie hebben ontvangen, dan voelen jullie je vrij, dan mogen jullie niet meer in jullie zonden blijven, maar jullie kijken vooruit en proberen ook, een beter mens te worden. Precies zo is het ook hier. Als jullie hier zijn geweest, wat jullie eigenlijk ook niet nodig hadden, maar voorlopig wel, dat jullie niet meer terug denken aan jullie ziekte, maar jullie hebben de opdracht, vooruit te gaan en te voelen, hoe jullie zich voelen. Het lijden, het slechte, het boze, het duivelse zet je aan de kant, en het goddelijke ontvang je. Nooit zal het het geval zijn, als jullie het slechte, zoals hier de ziekte, dat niet goddelijk, maar duivels is, vasthouden, dat jullie dan het goddelijke kunnen ontvangen. Dat is een onmogelijke opgave. Zo gaat het niet.

Ik weet dat mensen in de loop der jaren van generatie op generatie in plaats van beter, slechter zijn geworden. Als een kindje geboren wordt, dan brengt het voor zover we weten de erfzonde met zich mee. Om deze erfzonde kwijt te raken, wordt het kindje gedoopt. Maar als de ouders en de verdere familie slecht zijn, als ze misschien de duivel of zelfs reeds satan in hun lichaam hebben, dan is het onmogelijk, dit kindje het kleine duiveltje, dat wij mensen erfzonde noemen, af te nemen. Praktisch gezien wordt dit duiveltje weer teruggeroepen, omdat er immers een satanische mens voor dit kleine wezen staat, en het is in deze mens zo vast, dat hij zich niet kan losmaken van satan, en een satanisch persoon zal nooit op het idee komen, iets goeds te doen. Derhalve heeft hij de duivel niet alleen aan het lichaam, maar zelfs in het lichaam, en het is vanzelfsprekend, dat zo'n klein wezen gemakkelijk beïnvloed wordt en satan het vanzelfsprekend vindt, dit duiveltje weer het kindje terug te geven. Daardoor was de doop vergeefs, en als dit kind nu weer onder deze duivelse mensen leeft, dan wordt uit dit duiveltje een duivel, en dan maakt het kind zich zelfstandig en maakt plaats voor satan, zodat satan in dit menselijk lichaam dan ook plaats vindt.

Jullie kunnen nooit van een mens, die satanisch is, verlangen, dat hij iets goeds doet. Hij kan niet anders en ik neem het deze satanische mensen ook niet kwalijk, dat zij tot de dag van vandaag niets onbeproefd hebben gelaten, dit werk, dat ik van plan ben op te bouwen, maar ook opbouwen zal – het is alleen nog de vraag waar dit gebeurt, op welk grondstuk, dit wil zeggen in welk land, of dat Duitsland is, of een ander land – te vernietigen. Deze satanische mensen vallen ergens aan, omdat zij alleen maar slecht kunnen doen,

zuigen het slechte uit hun vingers, en brengen het aan de schandpaal, dit wil zeggen, zij publiceren het, om die mensen, die bereid zijn, de juiste weg, dit wil zeggen de goddelijke weg op te zoeken, deze weg te gaan, van deze weg terug te trekken en zeggen: “Kom, jij hoort bij ons, geloof niet in die onzin.”

Ik kan ze jullie vandaag allemaal opnoemen, die niets onbeproefd hebben gelaten, dit allemaal te doen en werken door het slijk en vuiligheid te halen. Het zijn die mensen, die destijds niets nagelaten hebben, mij door het stof te halen. Begunstigd te zijn en toen ik ze had neergehaald, hebben ze laten zien, wie ze zijn, dat ze er vandaag nog aan werken, dit werk ten val willen brengen. Dit waren mensen, die nooit iets goeds in zich hebben gehad, die nooit op de gedachten zijn gekomen, werkelijk iets goeds te doen. Een ding, ja dat wisten ze, uit dit kleine goudkorreltje een grote korrel te maken, om hun goudbuidels te vullen. Dat is helemaal gemeen, dat deze duivelse mensen niets nalaten en nooit iets zullen nalaten. Zelf ben ik in feite niet boos. Ik heb hier nog niets tegen gedaan, ook al ligt alles in mijn hand. Ik zou niet weten, wat het gevolg zou zijn, als ik deze mensen op de beklagdenbank zou brengen. Maar omdat ik aan de ene kant zeg, voor mij bestaat er geen menselijke wet, die mij iets dergelijks verbieden kan, om mensen te helpen en te genezen; voor mij is er maar een wet, en dat is de ware goddelijke wet.

En daarom zeg ik weer, deze duivelse mensen zal ik op de beklagdenbank weten te brengen. Wat weet een mens, waar hij ook staat, in welke functie, mij dit te verbieden! Zelf ken ik mijn opdracht, ik kan mijn roeping waarmaken, en ik voel me steeds meer verplicht mensen verder te helpen en te genezen; wat er ook gebeurt.

Derhalve, beste zieken, behoed u voor duivelse mensen. Deze mensen zullen nooit iets nalaten, ook jullie ten val te brengen. Ik weet, dat er ook mensen zijn, die ziek zijn, die duivels waren, maar het niet meer zijn wilden. Ik zou jullie een heleboel van deze mensen kunnen opnoemen, die naar mij toe zijn gekomen en mij gevraagd hebben: “Maak me vrij van satan!”

En aan de andere kant zijn mensen gekomen, die zich alleen maar hebben bedankt, daarvoor dat ik ze weer naar het ware goddelijke geloof heb teruggebracht. Niet een van hen heeft zich bedankt daarvoor, dat hij werd genezen. Want ik zeg immers, het is niet mijn kracht, het is de goddelijke kracht; ik ben het niet. Als mens zou ik dit ook niet kunnen, als ik niet de hulp zou hebben, dat ik van deze goddelijke kracht zo veel krijg, dat ik in staat ben, ook zieke mensen van hun last, van hun lijden te bevrijden.

Hoe is het mogelijk, dat mensen, die werkelijk de gezondheid hebben gekregen, deze weer konden verliezen? Hoe is het helemaal mogelijk, dat zij weer in hun oude lijden terugvielen?

Ik ontken het niet; ik ben blij, dat hier en daar wel eens een geval opduikt, als men mij meedeelt: “Hij heeft zijn oude lijden weer teruggekregen.” Dat zijn enkele, dat zijn er heel weinig. Het grootste gedeelte van deze genezen mensen heeft de gezondheid behouden. Maar een klein deel heeft zijn lijden, dit wil zeggen het lijden, weer teruggekregen. Niet, dat ik mij daarvoor schaam; nee, in tegendeel, het is juist. Want ik kan hierdoor bewijzen, dat satan niets zal nalaten, de mensen weer van de ware goddelijke weg te onttrekken.

Dit is een goddelijke gave, dat is de goddelijke kracht, die God de mensen hier aan een mens overdraagt. Want wie zou hem dat zeggen, dat hij God is? Jullie krijgen Hem niet te zien, jullie kunnen Hem ook niet horen. Er zijn wel mensen, die hier en daar wel eens een verschijning zien of die in een droom iets in hun oor gefluisterd krijgen; dat is mogelijk. Maar dat is niet voldoende, en daarom moest het zo zijn, zoals het ook voor 2000 jaar was, dat er een mens was, die het ware goddelijke woord predikte, en die heeft de mensen alleen maar van harte gevraagd, mens te zijn, en niet te vergeten, dat hij een kind van God is en niet, dat de mens dacht, er nu te zijn, nu kon hij zich onafhankelijk maken.

Ja, omdat dit het geval is, dat de mens denkt, hij was alles op deze aarde, heeft hij zich onafhankelijk gemaakt. Hij heeft zich van het ware goddelijke geloof losgemaakt en heeft zich onafhankelijk gemaakt, de ware goddelijke weg, waarop hij destijds stond, is hij teruggegaan, een eigen weg gegaan en heeft dan al het goddelijke aan de kant gezet en heeft alles weer kunstmatig vervaardigd. Omdat hij van het goddelijke immers niets meer te zien, niets meer te voelen kreeg. Hij maakte zich onafhankelijk en vormde derhalve alles kunstmatig. Als ik jullie vandaag zeg, dat jullie ook door mensen worden geleid, dan is het een feit. Jullie worden ook kunstmatig gehouden; niet meer natuurlijk. En hier gebeurt een natuurlijke genezing, zonder dat ik een mensenlichaam aanraak, zonder dat ik deze zie. Ik weet wat er aan de hand is; weet wat er mis is en kan hem daadwerkelijk de goddelijke hulp brengen.

Ja alles wat de mens kunstmatig heeft gemaakt, moeten wij mensen toch versteld staan, zo wie zo. Als jullie vandaag of morgen hierover werkelijk aan terugdenken, over wat jullie allemaal hebben gezien, of nog te zien krijgen, wat er door mensenhanden is gemaakt, dan kan men zeggen, het is veel; alle lof! Maar alles is kunstmatig. De mens heeft aan alles gedacht. God heeft de mensen op deze aarde gezet, het was het paradijs; klopt. Maar de mens heeft uit dit paradijs iets anders gemaakt. Hij zou zich er thuis voelen, en dacht nu, dat hij iets heerlijks had gemaakt, dat hij zich prettig voelt. Prettig voelen kan ik mij alleen in Gods vrije natuur; niet in een ruimte. Ik zie deze aarde als een huis; het huis, dat voor de mensen is geschapen. Het luchtruim is dat, wat tussen hemel en aarde ligt, en het dak is de hemel.

Alleen dat de mensen op deze aarde een toevluchtsoord zoeken. Ze willen alleen zijn; zij willen afgescheiden zijn; zij willen niet gestoord worden. En dit toevluchtsoord noemt men huizen of een huis of zelfs een woning. Hij is geïsoleerd van de anderen, omdat de mens slecht geworden is. Maar werkelijk wonen wij allemaal samen in een goddelijk huis, en dit heeft men zo verpest, doordat satan hier voet aan de grond kon krijgen, en de mens is niet meer, hoe hij zou moeten zijn.

Mensen geloven dat als ze naar de kerk gaan en als ze bidden, dan behoren ze reeds tot deze mensen die het goddelijk geloof in zich dragen en ermee leven. Nee, niet de woorden, maar hier moeten dan ook de daden spreken. Ik kan tegen jullie ook niet zeggen ik wil dit en doe het toch niet. Ik ben alleen, maar toch laat ik geen middel onbeproefd om ervoor te zorgen dat ik mijn belofte kan houden als het mogelijk is. Zo kan ik de mensen, dit betekent de enkeling, kan ik zo niet nagaan. Ik kan niet zo gemakkelijk beloftes doen aan mensen, want ik word weer beetje bij beetje vervormd. Maar het grote heb ik behouden toen ik vorig jaar in Herford zei, toen de vraag steeds weer werd gesteld: "Meneer Gröning, verblijft u in Duitsland?".

Heel kort heb ik nagedacht en heb "ja" gezegd. Zo lang ik dit hier kan verdragen, wil ik hier blijven. Ik wil niets nalaten, om voor jullie de weg vrij te maken. Want ik weet het, dat jullie allemaal niet in staat zijn, de weg voor zichzelf of de weg voor mij vrij te maken, zodat ik ook naar jullie kan komen. Dat is nog niet gebeurd, en ik heb gedurende de hele tijd niets onbeproefd gelaten en heb mij zoveel moeten laten welgevallen, heb mij in feite moeten onderwerpen aan mensen, om hun de weg te tonen, dit wil zeggen, om hun dit te bewijzen, dat veel mensen zo duivels zijn, dat zij niets onbeproefd laten.

Ik weet, de ene mens denkt zo, de andere zo, en juist gezegd denkt iedereen voor zich. Nooit hebben jullie allemaal een gedachte. Ieder denkt steeds van zich uit het beter te kunnen. Als ik dit zou nagaan, dan is het beter, dat ik er niet meer ben. Daar kom ik namelijk helemaal niet verder mee.

Zo is de mens zijn weg gegaan, door, zoals ik al zei, alles kunstmatig te creëren. Alles, wat er tot heden is, wat door mensenhand is gemaakt, is er eveneens op natuurlijke weg; alleen natuurlijk gezien veel beter, groter en eenvoudiger. Noem mij een röntgenapparaat, die, waar die ook staat op deze aarde, van een afzonderlijk persoon, waar het om gaat, een röntgenopname maakt of zelfs een nauwkeurig ziektebeeld stelt. Bestaat er zo'n apparaat? Nee, die zal er ook niet komen. Mijn doen en werken – ik vraag dit niet zo op te vatten, dat ik mij op de borst wil kloppen, of dikdoenerij of zelfs propaganda voor mij maken, vat dit alsjeblieft niet zo op. Maar ik ben gedwongen, jullie bewust te maken, zodat jullie weten, hoe deze genezing gebeurt. Dit apparaat bestaat nog niet. Maar als vandaag of morgen iemand komt,

die om hulp vraagt voor een zieke, dan laat ik mij niet de naam van deze persoon geven, noch van de zieke. Ik wil niets weten. Een ding weet ik, dat hier hulp nodig is en dat men voor een mens vraagt, die ziek is of zich min of meer in nood bevindt. Verder laat ik mij helemaal niets zeggen. Ik verbied de mensen zelfs, aan deze zieke te denken. Ik leid hem letterlijk af.

Zelf stel ik een ziektebeeld vast, of laat dat via een ander persoon vaststellen, doordat ik de ziekte van deze zieke, die mij, als mens gezien, onbekend is, die ik nog nooit heb gezien en die ik als mens nooit zal zien, doordat ik de ziekte eruit haal en hetzelfde in een ander menselijk lichaam plaats. Dat gaat enorm vlug en het vastgestelde ziektebeeld klopt toevallig altijd. Niet, dat men zegt, het is altijd hetzelfde. Oh, nee, het is zo, zoals de zieke daadwerkelijk van een of ander lijden belast is en precies zo gaat het ook met op afstand genezen.

Maar op afstand genezen kan ik niet aan ieder mens uitvoeren, net zo aan mensen die hier aanwezig zijn. Dat ligt niet aan mij, maar aan de mensen zelf. De ene keer en de andere keer moet de omgeving ook perfect zijn. Niet dat de duivel zo ver werkt dat satan ruimte vindt in dit menselijk lichaam. Als dit het geval is, dan kan ik meteen een genezing op afstand uitvoeren. Maar wie zegt me dit, dat de omgeving perfect is? Dat zie ik zelf. Ik geef jullie niet eens het recht, als hij mij er om vraagt. Dat gaat hem totaal niets aan. Ik doe dit uit vrije wil, voor zover ik mij geroepen voel, dit aan een of ander persoon helemaal uit te voeren.

In de laatste dagen hoor je hier en daar, zoals ik steeds weer zeg en bevestigd krijg, dat de mensen zich bedanken voor de genezing op afstand of in het algemeen voor de genezing, als ze ergens heeft plaatsgevonden. Maar om echter alles op te noemen, zouden we teveel tijd nodig hebben, en het is ook meer of minder noodzakelijk. Hierdoor, met mijn doen en laten ben ik daarom ook nog rustig, doordat ik mijn vijanden tot nu toe nog niet tegemoet gekomen ben. Maar dat ziet ook zo uit, alsof je zegt: “Hier die mevrouw Schulze, die heeft immers geen geld.” En dan komt ze toch en toont haar zak met geld en zegt: “Hier is mijn geld.”

Dus daden; met daden bewijzen. Dat betekent ook, jullie geloof, het geloof aan God. Niet met woorden. Niet dat jullie zeggen, dat jullie elke dag naar de kerk gaan en dat jullie thuis bidden, op het werk of waar dan ook, waar jullie tijd hebben. Nee, dat is fout. Dit vragen, en dit bidden zetten jullie meer en meer in de daad om, en maken jullie je hart rein en vrij, dat God hier ook in kan wonen, dat hij jullie kan leiden. Zetten jullie deze woorden of jullie gedachten om in de daad, dan zijn jullie het echte, ware kind van God.

De techniek is zo vergevorderd, zoals ik jullie dat ook hier kan bewijzen, hoe de mens zich daadwerkelijk van het ware, goddelijk geloof, heeft losgemaakt en zijn eigen weg is gegaan. Hij kan door God niet meer worden geleid,

en daarom komt deze oproep. Daarom ben ik hier op deze aarde, om de mensen dat te zeggen, wat hij tot dusver fout heeft gedaan. Ik dwing geen mens ertoe, dat hij nu de goddelijke weg moet inslaan; dat laat ik aan hem zelf over. Dat de mens daadwerkelijk, waar hij God niet te zien krijgt, op afstand wordt gestuurd. Verleden jaar heb ik nog in Herford gezegd: Men kan mij in een regenton begraven – het gebeurt toch, wat er gebeuren zal.

Dat wil ik allemaal doen, dat zullen jullie immers binnenkort ervaren. Ik wilde immers ook hier niet meer verschijnen. Ik zou me ergens verschuilen en daar genezingszalen inrichten, zonder dat iemand mij maar te zien kreeg. Dat recht heeft de mens ook niet, als de mensen zeggen: “Ik moet die Gröning zien.”

Ik ben geen grote man, ben zeer klein, klein in alles, in woorden, ook in daden. Ik ben maar 1,68 groot, mager en zo verder, zoals jullie me ook zien. Ik ben ook niet verheven. Ik weet, hoe mensen zouden zijn, als zij in mijn huid zouden steken, zij zouden hoogverheven mensen zijn. Zoals enkelen ook al zeiden: “Mooi, dan zult u de zakken nu reeds vol hebben.”

Maar dat de mens daadwerkelijk totaal van het geloof is afgedwaald, is het beste bewijs dat hij niet meer door God gestuurd wordt. Ik sta voor jullie zoals een kleine monteur, die de verbinding weer tot stand brengt; die jullie de aansluiting tot God weer geeft; meer niet. Ik zei zojuist, de techniek, dat is kunstmatig. De techniek is zover gevorderd. Beginnen we wat mij betreft, bij de radio, die jullie allemaal ook thuis hebben. Om iets aan deze radio te hebben, moet er toch ook een zender zijn, die de radio frequentie zendt, dit betekent, wat hij voornemens is te zenden, wat jullie met jullie apparaat ontvangen kunnen.

Schakelen wij dit keer om en zeggen even kort, ik ben de zender en jullie als mens zijn de ontvanger. De zender zendt, en de ontvanger ontvangt. Alleen met dit onderscheid: Ik zend alleen de Heilstroom, en jullie als mens hebben ook de apparatuur in jullie lichaam, zodat jullie kunnen ontvangen, dat wil zeggen, voor zover ik nu de verbinding, de aansluiting weer tot stand heb gebracht en op afstand, zonder een persoonlijk contact te hebben, kunnen jullie ontvangen. Precies zo, als ik jullie 30 jaar geleden zou hebben verteld, er is een kist, daarmee kan men, als een persoon in Berlijn of maakt niet uit waar spreekt, dat hier uit dit apparaat horen, hadden jullie gezegd, ik ben gestoord. Vandaag is dat vanzelfsprekend. Alleen heeft de mens zich daarover geen zorgen gemaakt, en als hij dat doet, dan kan hij niet ontvangen. Nee, hij schakelt zijn apparaat in en ontvangt, en hier vraag ik jullie ook om.

Jullie hoeven niet hier voor me te zitten. Jullie kunnen zijn, waar jullie willen, op deze aarde, want een afstand is hier niet, net zoals ook bij de radio geen afstand bestaat. Het komt steeds op de sterkte neer, op de grootte van het apparaat.

Des te groter en sterker kunnen jullie zelf schakelen, door te geloven, het geloof in God. Zoals er aan de andere kant apparaten zijn, onder al deze ook op afstand bestuurd, dat men machines kunstmatig door mensenhand gemaakt, op afstand kan bedienen, is jullie toch niet onbekend. Als deze motoren in vliegtuigen zijn ingebouwd, schepen of andere chassis, ook torpedo's, door de lucht over het water, maakt niet uit waar, zij kunnen op afstand worden bediend door zo'n klein apparaatje. Net zo kan men aan deze motor schade toevoegen, en deze kan dan niet meer op afstand worden bestuurd. En dat is het, wat de mens in de loop der jaren heeft verloren van generatie op generatie.

God heeft de mens ook op afstand bestuurd, maar er werd iets aan zijn apparatuur gedaan. Hij werd opgelost, en wel door het satanische. De duivel is in het menselijk lichaam gekomen, en hij heeft al het gezonde vernield en heeft ook binnenin zo in het menselijk lichaam gewerkt, dat hij niet meer in staat was, de genezing op afstand of helemaal de sturing op afstand nog overeind te kunnen houden. Dus was hij vrij. Sommige mensen hebben het gewild en hebben ook in vroegere jaren, dit ligt reeds duizenden jaren terug, de mensen zover gekregen. Ik hoef niet veel te zeggen, maar als ik de mensen bij elkaar zou halen, dat duizend en duizenden mensen, alleen hier in Duitsland, dat miljoenen mensen ziek zijn.

Een heel klein bewijs: Traberhof. Het waren maar ongeveer 30.000, ondanks dat ik er niet was. Er zouden er meer zijn geweest, als ik er niet steeds op geweest zou hebben, dat zij er niet zouden blijven, en het zouden er nog meer zijn geweest, als ik er altijd zou zijn geweest. Ik wilde niet teveel laten zien. Om te beginnen was dit voldoende. Het is niet mijn schuld, dat er zoveel zieken op deze aarde zijn. En dit niet alleen in Duitsland, in het buitenland, in alle landen zijn zieke mensen, dit mag jullie duidelijk zijn; net zoals hier. Maar dit komt alleen maar, omdat de mens zich werkelijk zelfstandig heeft gemaakt, doordat hij de goddelijke leiding heeft verloren. Precies zo nemen we een torpedo granaat in het water, die tot nu toe op afstand bestuurd werd, deze wordt door een boze hand vernietigd en zwenkt dan door het water of onder water of ligt zelfs op de bodem. Wat gebeurt daar? Mee en mee rot het weg. Een machine, die in een vliegtuig is ingebouwd, stort neer, hier blijft niet veel meer van over, een hoopje afval en van alles meer.

Ik weet, dat mensen zo hun eigen voorstelling hebben, hebben gehad en nog zullen hebben, doordat ze geloven, mij met een arts van menselijke zijde te kunnen vergelijken. Dat is fout. Ik heb noch medicamenten, noch instrumenten, noch heb ik apparaten, apparaten op een puur natuurlijke, goddelijke weg, doordat ik de mensen dien en daardoor mensen ook de hulp en genezing geven kan. Ik vraag daarover meer na te denken, hier zit veel in. Ik weet dat men heeft geschreven en dat mensen ook steeds weer in enkele gevallen aankomen en vragen. Ik kan het hun niet kwalijk nemen; Hoe kunnen ze dat allemaal weten? Want tot nu toe hebben ze de feitelijke waarheid, mijn eigenlijke doen en werken niet kunnen ondervinden.

Net alsof je de vraag aan de orde hebt gesteld: “Kunt u mij genezen; kunt u mijn lijden wegnemen?” Dat is twijfelen. Kort gezegd, de mensen vragen, wat kan Gröning genezen? Dat is fout. Stel alsjeblieft in de toekomst de vraag, wie ik genezen kan! Dan is het juist. En wie ik genezen kan, heb ik jullie tot nu toe in mijn korte toespraak gezegd. Alleen die mensen kan ik genezen. Nu ziet het zo uit, jullie zouden ook kunnen zeggen: “Ja, hij vertelt ons zo veel.”

Kort gezegd zou het met het volgende vergeleken kunnen worden: Ik trek jullie een nieuw pak aan. Jullie weten niet hoe hem te dragen en vervuilen hem steeds weer, en zo zou ik jullie ieder uur een nieuw pak geven, en jullie vervuilen hem steeds weer opnieuw. Jullie zijn vuil, kijken niet vooruit, bewegen jullie niet als mens, zoals het hoort, gaan slordig om met dit goede geschenk, ondanks dat jullie niet weten, of jullie weer een nieuw krijgen. Het zou kunnen zijn, dat dit het laatste is, dat ik jullie heb gegeven, en een ander mens denkt er niet aan, jullie nog een kledingstuk te geven. Het is ook bekend: “Ja, ik heb hem gegeven, wat ik kon. Nu bezit ik zelf verder niets en de mens is het niet waard, dat men hem werkelijk zo een goed stuk geeft.”

Dus laat men hem zo lopen, en van de andere kant hebben jullie niets te verwachten. En als er weer zo'n goedgebouwde komt, dan praten jullie niet meer. Maar daar komen de kinderen en de kinderen en kleinkinderen, en het gaat ze ook niet beter. Wie is schuldig? De mens zelf. En te gemakkelijk kan men het een mens ook niet maken. Het is genoeg, als ik hem zo'n gebraden duif voorzet, dat hij dit moet eten. Iets moet hij dan ook doen, als hij hierop wil teren, zich wil aansterken, om verder te kunnen leven. Het zou teveel verlangd zijn, als ik het ook nog zou moeten voor kauwen, het jullie in de mond stoppen en dan nog in de maag schuiven, en er meteen voor zorgen, dat alles mooi verteerd en meteen weer het lichaam verlaat. Ik geef het jullie; maar voor de in- en afvoer moeten jullie zelf zorgen.

En hoe ziet het hier uit met de genezing? Als jullie de genezing hebben ontvangen, moeten jullie hier net zo voorzichtig mee omgaan, zoals met een nieuw kledingstuk, dat het niet bevuild wordt. Er zijn immers mensen, die niets nalaten. Nemen we een kledingstuk, een witte blouse, wat doen jullie, als deze vuil is? Wassen, maar door het vele wassen wordt ze er niet beter op, en gaat een keer stuk. Precies zo is het hier, als mensen naar me toegekomen zijn vanwege genezing. Eens is het genoeg. Jullie moeten jezelf observeren, dat jullie dit goede, het beste geschenk, dat God de mens kan geven, ook behoeden, hier voorzichtig mee omgaan, niet zo verwerpen, en zo denken de mensen hier ook: “Nou, dit doet er niet toe. Je kunt doen wat je wilt.”

Wanneer iemand veel geld heeft, zegt hij, het doet er niet toe. Hoe de laatste gangster geen zieke onder 500 DM binnen liet bij deze kleine persoon, om hem te helpen, het is vandaag zo, dat maar een kleine vergoeding wordt betaald. Ik praat normaal niet over geld. Hiervan wil ik ook niets weten, ik wil ook niets hebben.

Mensen zeggen: “Dit is niet veel, ik kan elke dag of iedere week een keer gaan.”

Net zoals de blouse, als ze weer vuil is, leg ze dan elke dag in het water. Maar dat het hiermee niet beter wordt, is ook duidelijk, en dat ik deze persoon niet het recht geef, iedere dag te komen, is vanzelfsprekend. Hij heeft meer tijd dan ik. Als ik jullie vandaag zeg, dat het bij mij dag en nacht doorgaat. Geloof niet, dat ik, als ik vandaag hier ophoud, dat ik dan klaar ben. Dan gaat het de nacht door, dag en nacht; ook afgelopen nachten. Dag en nacht ben ik onderweg. Het gebeurt wel eens, dat ik zittend slaap, gebeurt ook wel eens dat ik mijn ledematen strek. Maar daarom zal ik nooit dulden, als mensen denken, dat ze zich aan iemand kunnen hangen. Geloof maar niet, dat ik aanhangers nodig heb; nee, ik wil geen aanhangers, want des te meer aanhangers ik heb, des te meer ik door hen wordt belast. Maar ik wil weten, mensen die de goddelijke weg inslaan en deze ook gaan, en ik leid hun op deze weg, dit wil zeggen, ik heb zojuist gezegd: de voorouders zijn van de goddelijke weg af gegaan en hebben de brug er naar toe achter zich verwoest. De brug heb ik weer opgebouwd, zodat daadwerkelijk ieder mens de mogelijkheid gegeven is, weer op deze goddelijke weg te komen.

Dit was mijn werk tot nu toe en zal het ook blijven. Want ik moet deze brug nog verder uitbouwen; nog meer versterken, omdat er meer en meer mensen komen, die deze brug betreden, die over deze brug zullen gaan. Dientengevolge zou het absurd zijn, als mensen zeggen, dat ze een Gröning aanhanger zijn. Want aanhanger is altijd een belasting. Nemen we een kleine vergelijking. Een auto met een aanhanger of met twee of drie; dat zou een belasting zijn voor de auto, en hij zou niet zoveel vooruit komen zoals het zou moeten. Ik wil jullie alleen maar leiden; leiden op de goddelijke weg. Ik wijs jullie de weg, die jullie moeten gaan, en ik blijf daar, om nog meer mensen er van te overtuigen, nog meer mensen te informeren, wat God nog voor moois voor ons deed, wat de mens tot heden met voeten heeft getreden. En ook hij moet geleidelijk aan tot bezinning komen en ook deze weg gaan, die velen reeds zijn voorgegaan.

En zo is het ook hier. Ik heb jullie niet voor niks zo lang laten wachten. Jullie moesten eerst veel mee op jullie weg krijgen, dat betekent, geestelijke voorbereiding, om deze goddelijke genezing te ontvangen. Jullie moeten al jullie noden en zorgen loslaten en vooral, die voelbaar zijn in jullie lichaam, jullie lijden volledig loslaten. Hiermee hoeven jullie niet bezig te zijn. Let een beetje op, want de ziekte hebben jullie altijd gehad, en nu moeten jullie opletten, wat nieuw is in jullie lichaam, dit wil zeggen wat jullie in jullie lichaam voelen. Het is zo iets nieuws. Sommige van jullie, die reeds in mijn nabijheid waren, weten, hoe je dit merkt en hoe het gaat. En nu zijn jullie ook hier, om de genezing, laten we zeggen van deze kleine vakman, van deze monteur, die de verbinding weer herstelt heeft, dat jullie de goddelijke stroom kunnen ontvangen.

Neem deze op; laat hem door jullie lichaam stromen, en dan zullen jullie vaststellen, dat hierbij ook de gezondheid wordt ontvangen. Maar dit is onmogelijk, als jullie geestelijk jullie lijden vasthouden.

Net zoals ik jullie hier een voorbeeld geef, dat ik nog altijd met deze goede daden mijn vijanden zal verslaan. Sommigen van hen zijn al gekomen. Zij hebben mij de hand gegeven en hebben om vergeving gevraagd. Zij wilden het niet. Zij zeiden, dat zij er toe gedwongen werden. Zij betreuren hun slechte daad. Ik reikte hun de hand en zei: “Dat is helemaal aan jullie, hoe jullie het hier vinden en hoe jullie er verder over denken.”.

En precies zo zeg ik hier: Niets verlangen, maar ontvangen. Men is voor zijn eigen daden verantwoordelijk. En wanneer hier iemand komt en zegt: “Ja, ik geloof in God,” dan zijn dit alleen maar woorden. Dit moet hij eerst in daden bewijzen. En precies zo moeten mijn vijanden dat ook door daden bewijzen, dat ze spijt hebben van het slechte, dat zij mij wilden aandoen.

Maar nu moet ik jullie iets zeggen. Men wilde mij persoonlijk iets aandoen, terwijl ik deze persoon wegstuurde, jullie zouden zeggen, “afgeschoten” heb. Men wilde mij schade berokkenen. Ik ben niet de benadeelde. Ik bezit immers niets, en om in de gevangenis te komen, is niet zo erg als dat, wat ik reeds doorgemaakt heb. Dus iets ergers kan al niet meer komen, en de dood ben ik ook niet bang voor. De dood is mijn vriend; mijn beste vriend. Dus waarvoor zou ik op deze aarde nog bang zijn? Ik ben voor niemand bang en ook niet voor slechte daden van de kant van de mensen. Ik ga mijn weg zoals ik hem voorgeschreven zie, die jullie mensen allemaal hadden moeten gaan; de weg naar God en niet naar satan. Ik laat me niet omverrijden; niet vervormen; niet verleiden.... Soms deed ik alsof, omdat ik het moest doen, maar wijs me een geval. Ik hoef geen rekenschap af te leggen, waar ik geld heb aangenomen. Die cent, die ik bezit, heb ik gevonden; die is van geen enkele genezing zoekende. Maar dat, dat mensen niets hebben nagelaten, alleen maar geld en goud te verdienen, is niet mijn schuld. Dat ligt aan de menselijke kant, want mij persoonlijk kan men geen pijn doen; ook niet schaden; helemaal niks. De getroffen en zijn hier voorlopig de arme zieken en in het algemeen alle mensen, die van goede wil zijn, en de slechteriken, die blijven op zichzelf. Als mensen zeggen ze: “Pas op voor hen, die God kenmerken.”

De mens zegt: “Het kan geen kwaad, dat hij ziek is, dat hij verminkt is, dat hij blind is, dat is een straf van God.”

Dit zegt de mens zelf. Ik zeg hierover: “Foei, duivel!” Hoe mensen zich dit veroorloven, waar niemand er ooit aan heeft gedacht, het ware, goddelijke geloof in zich op te nemen en hier naar te leven, die zeggen, dat het een straf van God zou zijn. God heeft het niet nodig, mensen te straffen, nee.

De mens is afgefallen, zoals een verwoeste motor, die niet meer op afstand kan worden bestuurd, en wat dan met hem gebeurt, is nu zijn zaak.

Hier onder de mensen is het zo, dat hier de ware satan bestaat, die niets nalaat, de mensen van het goddelijke geloof af te houden.

Maar daarom kan men niet zeggen, dat God een mens straft; nee. Hij heeft zich zelf losgemaakt en is zelf zijn eigen weg gegaan en dit is een dwaalspoor; dat is de weg naar satan, en deze is uiteraard nooit iets goeds van plan, want dat kan men van hem niet verwachten, en daarom wil ik hiermee niet gezegd hebben, dat jullie mensen zijn van satan, nee. Jullie zijn alleen maar tegengehouden van de goddelijke weg. Want jullie wisten immers niet, hoe zich te gedragen. Jullie dachten, als ik dagelijks naar de kerk ga en bid, dat dit reeds voldoende zou zijn. Nee, dat is het niet. Ook ik handel zo, dat ik er tot heden nog helemaal niet aan denk, deze duivelse mens aan te pakken. Deze mensen gaan hun eigen weg, door hun op een dag niet iets te zeggen, maar hun iets anders laat zien en ze van schrik niet meer van de plaats kunnen komen. Want de schrik gooit ieder mens omver en ook deze duivelse. Het zou werkelijk gemakkelijk zijn, de mensen naar de andere kant te krijgen, maar ik zeg ik denk er vandaag niet aan en ook niet in de toekomst, niet zo lang ik leef, om mijn vijanden te straffen, alles moet zijn rijpheid hebben, ook dit. Zelf straf ik geen mensen en wens nog steeds mijn grootste vijanden, allemaal duivelse mensen, alle goeds. Ze moeten maar zien, hoe ze verder komen. Ik zeg: niet ver, want ze lopen beneden, en satan is niet ver, die de mensen pakt, die hij naar beneden kan halen, en heeft ook af en toe een paar gaten gegraven, waar deze dan ingaan. Mijn weg is zo niet; ik ga een andere weg en zal daarom nooit ten val komen en zal ook nooit in deze val naar binnen gaan.

Ik zou jullie van alles kunnen vertellen, wat jullie tot nu toe allemaal niet wisten. Ook dit wisten jullie niet. Ook dit alles is jullie onbekend, voor het grootste gedeelte van iedereen die aanwezig is. Dit hebben jullie niet geweten. Jullie hebben je dat allemaal heel anders voorgesteld. Jullie wisten: “Ja die Gröning doet het; hij heeft het gedaan, en zal het steeds verder en verder doen”, en duizend en duizenden zijn weer blij en zeggen: “Hij werkt weer!”

Is ook fout, hij werkt nog en zal altijd werken. En als men mij in een regenton stopt en mij hierin zal begraven; dan werk ik verder.

De mensen zullen het leren, dat zij allemaal als zieken het niet meer nodig hebben om naar mij toe te komen, want het zou absurd zijn. Ik wil mij daarom niet verheffen. Maar de bewijzen, die ik niet gedwongen gegeven heb, laten zien, dat ik dat nooit nodig heb, wat mensen gedacht hadden of zelfs niet te vragen. Ik heb het niet nodig om naar jullie toe te komen; jullie hoeven niet naar mij te komen. Ik heb de brug gebouwd. Jullie zien ze niet, maar ik heb jullie de geestelijke weg gewezen.

Dat is de brug, die naar de goddelijke weg voert. Net zoals jullie ziekte geestelijk in jullie lichaam vastligt, precies zo is al mijn doen en werken geestelijk; het is spiritueel. Elke ziekte is van spirituele aard. Ik zei, ik zou jullie vandaag ontelbare dingen kunnen noemen, zodat jullie sprakeloos zouden zijn, maar zoals gezegd, te tijd is tekort.

Maar daarvoor, dat ik jullie dit vandaag niet persoonlijk kan meegeven op jullie weg, zeg ik jullie vandaag reeds, ik ben nu op de juiste weg, want nu heb ik “vakantie”; nu heb ik geen verzamelingen. Ik zal de tijd daarvoor gebruiken, jullie dit allemaal zowel in woord, als in schrift en beeld te laten weten, zodat jullie van mijn doen en werken en over mijn leven helemaal geïnformeerd worden.

Het besluit, welke weg jullie willen inslaan, is helemaal jullie zaak. Ik zou nooit iemand tot ook maar iets dwingen, want dat zou fout zijn.

Voor zover jullie je hier met andere zaken bezig houden, kunnen jullie niets ontvangen. Jullie belasten jullie geest zo sterk, als zou ik willen zeggen, hier een voorbeeld: een fruitschaal die is gevuld met fruit. Dit fruit laten jullie lang staan en het fruit wordt slecht. Nu komt er iemand, die brengt een portie; nieuw, fris fruit, en jullie zouden allemaal niet bij je hoofd zijn, als jullie het goede, het nieuwe frisse en gezonde fruit bij dit slechte fruit zouden leggen. Ik zeg jullie meteen, wat ik zou doen. Het fruit dat slecht is geworden gooi ik vanzelfsprekend weg en maak de fruitschaal schoon; niet met de hand of met een doek, nee, meteen goed schoon wassen, want de geur, iets slechts, blijft altijd nog in de schaal achter. Dit moet eruit, om al het goede, wat er nu weer nieuw bij komt, in de schaal te kunnen doen, en nu kan ik zeggen: “Ik heb alleen maar goed fruit.”

Net zo is het ook hier. Als jullie aan iets, dit wil zeggen, aan een ziekte denken, zoals menigeen zegt: “De hoofdzaak is de maag, de oren of mijn armen, mijn kruis”, waar hij dan ook zijn lijden heeft, als hij het vasthoud, hij kan het geestelijk vasthouden, het is vanzelfsprekend. Zoals die fruitschaal: als deze niet helemaal schoon en leeg is, dan zal het goede geen plaats vinden, en goed en slecht meng ik niet. Het goede zou dan, als jullie iets in de schaal zouden laten, door het slechte worden besmet. Dus daarom zou het geen zin hebben, als jullie je niet helemaal geestelijk lieten reinigen, om het lijden los te laten, om de genezing helemaal te ontvangen. Het is niet mijn schuld; het is dan jullie schuld, als jullie een van jullie lijden nog vasthouden. De gezondheid is het nieuwe, het goddelijke en zal zich nooit met het satanische, met het slechte verdragen. Daarom moet ik jullie van harte hiervoor vragen...

(Kleine stenografische leegte)

Omdat ik ook maar een mens ben en net zo geleden heb zoals jullie en nog meer lijden moet, om mensen te kunnen helpen en genezen, en juist door deze lijdensweg, ben ik niet zelf tot de conclusie gekomen, om mensen te helpen, nee, ik zie

hierin mijn roeping. Ik schenk mijn leven aan alle mensen op deze aarde, maakt niet uit hoe hij het nodig heeft. Ik neem de mensen hun zorgen af; ik neem de mensen hun lijden; dit wil ik allemaal, maar in ruil hiervoor wil ik de mensen helemaal op de goddelijke weg zien. Meer wil ik niet. Dat is meer dan geld en bezit, want als ik zou werken, om geld te verdienen, dan zou ik vandaag reeds de rijkste man van de wereld zijn. En omdat ik dit niet wil, denk ik met zekerheid te kunnen zeggen, dat mij dit recht toekomt, en daarom wijk ik hiervan niet af.

Voor geld kan zich de mens de gezondheid niet kopen, wat hij tot nu toe van mensen ook niet kon. En ik laat mij ook hierin niet verleiden. Men heeft mij in mijn leven al zoveel aangeboden, en wat hebben mensen al weten uit te kramen: “Die Gröning wil hier en daar een villa kopen.” Ik zou God danken, als ik eigenaar zou zijn van een hondenhok. Ik heb het niet gewild, dit wilden anderen; niets voor mezelf, alles voor deze duivelse mensen. Denken jullie, ik zou het nodig hebben, mij nog aan deze mensen te ergeren? Die geld heeft, is een gerespecteerd man, een gerespecteerd persoon. Hij kan zich alles veroorloven, wat er op aarde bestaat. Hij kan kopen wat hij wil, maar een ding kan hij niet kopen, en dat is de gezondheid. Hoe mooi en juist is dit.

Gisteren was hier ook een persoon: “Mijnheer Gröning, ik ben een zakenman. Ik heb geld, ik heb alles. U hebt kleding nodig, geld. Ik stuur het u!”

En zo komen er dagelijks mensen, die niets nalaten, mij te verleiden. Nee, deze persoon wil het zich gemakkelijk maken. Hij wil geld geven, terwijl hij gemakkelijk verdient, terwijl hij de mensen bedriegt, terwijl hij steelt, omdat hij alleen maar slechte dingen doet, omdat hij zich het geld steelt, en dan denkt hij, met dit duivelse, satanische zich het goddelijke te kunnen kopen.

De mens van vandaag weet nog helemaal niet, wat gaande is. Hij denkt, mij ook door het vuil en modder te kunnen halen, zoals hij dat tot dusver gewend is. Maar ik zeg ieder mens de waarheid in zijn gezicht. Mijn test heb ik afgelegd, en nu heeft geen mens meer de gelegenheid, hier ook maar enigszins aan te komen. Ik laat me ook niets meer door niemand zeggen, wie het ook is. Tot nu toe waren het mensen, die niets onbeproefd hebben gelaten. Die hebben het zo mooi begrepen, iemand het pistool op de borst te zetten, dat wil zeggen, hier en daar hebben ze wat gehoord, hebben dat verdraaid. Ook ik kan jullie woorden verdraaien. Er bestaat geen zin, die ik jullie niet kan weerleggen. Ik kan jullie de zin interpreteren, zoals ik dat wil. En zo hebben deze personen ook alles verdraaid en geïnterpreteerd en denken, een mens, die enkel goeds heeft gedaan en verder wil doen, in stukken te scheuren en hem door vuil en slijk te halen.

Beste zieken, dat ik zo tot jullie moet spreken, zal voor jullie niet onbegrijpelijk zijn, want de mens heeft inderdaad niets onbeproefd gelaten, en ik moet jullie dit zo zeggen, zoals het gegaan is. Maar dat is alleen maar een heel kleine weergave.

Dat klinkt in een mensenleven, alsof hij maar een lettergreep zegt, en daarom kan ik vandaag dit allemaal, wat ik jullie nu mee op jullie weg heb gegeven, ook alleen maar als een lettergreep beschouwen. Het is een begin zonder einde. Maar ik ben niet bang om deze strijd te voeren, en als hier en daar mensen opdagen, die niets nalaten, mij in stukken te hakken – ik wijk niet af van mijn roeping. En als ze mij in stukken hakken, ik ben voor niemand op deze aarde bang. Van een andere aarde kunnen we hier niet spreken, waarvan jullie ook niets weten.

Het is niet gemakkelijk. Er is zoveel, en elk mens denkt, dit wil zeggen, velen dachten en denken het vandaag nog, zoals er ook enkelen zijn geweest, die maximum tarieven geboden hebben, 100.000 Mark, om mij te zien, dit is niet veel. Ieder, hoe hij het zich veroorloven kan. Maar uiteindelijk ben ik hier niet, om mij voor geld te laten zien, en jullie zullen nooit in jullie leven kunnen zeggen, dat ik hebzuchtig ben, dat ik geld zoek, nee. Ik zoek het slechte, dat mensen van generatie op generatie in zich hebben opgenomen en laat niets onbeproefd, satan, de duivel of het duiveltje uit jullie lichaam te trekken en voer dan persoonlijk de strijd met de lichamelijke satan. Want hij heeft het zo goed begrepen, zich te verstoppen in de lichamen van de mensen, en daar trek ik hem uit en zeg hier: Oog om oog, tand om tand. De strijd voer ik dagelijks. Het is niet mooi, het is niet voor iedereen, maar ik doe het, zolang ik leef.

Ik wil jullie niet te lang vasthouden, maar toch wil ik niet zomaar weggaan, zonder dat jullie mij dat bewezen hebben, dat wil zeggen, dat ik mij persoonlijk ervan overtuigd heb, wat jullie hier hebben gevoeld of dat jullie nog pijn hebben. Als ik jullie nu vraag: Wie van jullie heeft nog pijn, pijn van jullie lijden, die steekt de rechterhand op.

Wanneer de organen dood waren, is het immers vanzelfsprekend, dat hier het leven terugkeert, alsof jullie als mens zeggen: “Eerst is het huis leeg, dan komt er leven en beweging in.”

En ook de beweging in deze organen, in deze dode ledematen. Er zijn ook mensen die schelden. Ik verzoek jullie niet te schelden, jullie zullen spoedig anders onderricht zijn. Jullie moeten je dit wel laten welgevalen, anders kunnen jullie niet van jullie lijden los komen, en jullie moeten eveneens, als jullie het besluit al hebben genomen, de ware goddelijke weg te gaan, blij bewegen, blij zijn, en ernaar handelen. Ik zeg nog steeds: Heb je naaste lief, zoals jezelf; heb je vijanden lief.

De een steekt de ander aan; dat is ook duidelijk. Als ik jullie een voorbeeld geef: stel, jullie hebben een kist vol met aardappelen, en een aardappel is rot, en die ligt net in het midden van deze kist er tussenin. Wat gebeurt, als de rotte aardappel er niet uit genomen wordt? Ze steekt de andere omliggende aan, en het duurt niet lang, dan zijn ze allemaal rot, en daarom, wanneer jullie ook een lijden vasthouden en het niet

kunnen afgooien, valt spoedig het ene het andere aan. Als ik ziektebeelden noem, dan noem ik ze van A tot Z.

Het is immers duidelijk, hoe de een of andere zieke zich geleidelijk aan nog steeds verbaast. Daarom zegt men dan ook, de “wonderdokter”. Nee, het is versteld staan. Wonderen in het algemeen, als de mens zegt: “Dat is een wonder, een wonder wat die persoon doet.” Nee, het is alleen maar versteld staan; zeg het alsjeblieft juist. Wonderen bestaan niet. Het is natuurlijk, als hij van het goddelijke verwijderd is, als hij dit aan de kant heeft geschoven en in het kunstmatige is over gegaan en nu weer in het goddelijke terug wordt geleid, dan is hij verwonderd en zegt: “Het is een wonder, zoals een wonder.”

Ja, van zijn kant is het maar een versteld staan. Daarom zijn mensen verbaasd hoe het mogelijk is. Het is moeilijk, dat jullie dat niet zo gemakkelijk kunnen begrijpen; dat is mij duidelijk. Ik neem het jullie ook niet kwalijk, maar ik voel mij gedwongen, jullie beetje bij beetje te informeren, hoe en op welke manier heb ik jullie al mee op de weg gegeven.

Om dit ware, goddelijke werk verder te bevorderen, moet ik jullie een ding vragen, dat jullie ertoe willen bijdragen, omdat mij het bestaande materiaal van de kant van alle bestaande gangsters werd afgenomen, dit wil zeggen, dat ik niet een stuk van dit schriftelijke materiaal, dat men steeds weer verlangt, bezit. Men heeft het mij afgepakt, zodat ik dit materiaal weer opnieuw maak. En om dit weer opnieuw te kunnen maken, moet ik jullie vragen, mij te berichten, hoe en wat voor lijden jullie hebben gehad, en op welke wijze jullie het kwijtraakten. Maar blijf bij de waarheid; schrijf geen leugen, schrijven jullie, zoals het was. Dit document zal dan als bouwsteen dienen tot dit grote ware goddelijke werk.

Ik zeg, ik hoef niet meer te vragen, op welke grond dit nu ontstaat. Beslissen moet de mens zelf; niet ik. Als hij mij de weg blokkeert en als dit mij te vervelend wordt, dan moet ik naar een andere hof gaan, om daar niets onbeproefd te laten, ergens op deze grond dit goddelijke werk te laten ontstaan, het fundament te scheppen, waarop het komt te staan. En dit document, waar ik jullie om gevraagd heb, is als een bouwsteen, die hiertoe bijdraagt.

Ik weet, sommigen van jullie zullen tegen zichzelf zeggen: “Ja, is dit nu alles, moet ik daarmee gezond worden?” Ik denk beslist te kunnen zeggen, als jullie deze woorden ter harte nemen, dat jullie dat zullen vinden, wat jullie hebben gezocht, maar tot heden niet konden vinden. Daarom zeg ik nog steeds, jullie kunnen met het grootste vertrouwen in mij naar huis gaan, heb vertrouwen in mij en ga naar huis, en let dan op jullie lichaam, wat daar gebeurt.

Maar ik vraag jullie, niet schelden, als de pijn heviger wordt, en hier en daar in jullie lichaam klachten voelbaar worden, die jullie tot nog toe niet hadden of zelfs zo ver

gaan, dat ze jullie omver gooien, zodanig dat jullie in bed moeten gaan liggen; omdat ze zo sterk zijn. Want ik heb jullie vandaag zo veel mee op jullie weg gegeven, dat jullie de genezing zodanig zullen ontvangen, dat jullie deze goedheid voelen. Er zijn nog maar weinig mensen hier, die nog iets van hun oude lijden voelen. Dit is echter niet mijn schuld. Ik heb immers niet gezegd, wat ik genezen kan, maar wie ik kan genezen en daarom ontvangen jullie dit goddelijke, en dit kan alleen maar gezondheid zijn, en ik heb jullie ook gezegd: ik neem al jullie zorgen, al jullie leed, al jullie lijden. Laten jullie ze hier en thuis hebben jullie tijd. Zoeken jullie niet de ziekte, maar onderzoek jullie lichaam, wat er verder is gebeurd.

Thuis kunnen jullie net zo goed de genezing ontvangen, want ik heb jullie zoveel meegegeven, zover zijn jullie behandeld, zover ben ik deskundig, ik heb de verbinding weer hersteld, heb het weer aangesloten, en nu kunnen jullie ontvangen, de stroom, die ik dagelijks, ieder uur, en iedere minuut zend; aan hen, die zijn aangesloten. Diegene die niet is aangesloten, kan mij niet ontvangen. Net zoals dit: ik draai de peer uit deze lamp, dan heeft zij geen stroomaansluiting, en ze kan niet branden. Zo is zij aan het doel voorbij gestreefd; ze is niets waard; zij is donker, zij is dood. Als ik jullie aansluit, dan vervult dit het werkelijke doel, en dan heeft ze ook haar bestaansrecht; zoals ook hier in dit geval ieder mens.

Het is nog nooit gebeurd, dat jullie met jullie toestel voor radio-omroep naar de omroep moeten gaan. Jullie blijven mooi thuis, zetten alleen maar jullie toestel op de zender aan en ontvangen dat, wat de zender uitzendt. Ook zei ik, dat ik hier de zender wil zijn en ook uitzend en jullie hier ontvangen. Daardoor kunnen jullie ook thuis net zo ontvangen, alsof jullie hier zouden zijn. Stel jullie alleen maar op de zender in. Ik vraag niet, hoeveel mensen zich instellen; de zender vraagt eveneens niet, hoeveel apparaten aangesloten zijn, hij speelt zijn programma af, zendt, de zendgolf gaat naar buiten, net zo.

Of ik hier in Duitsland of elders een mens genees, weten jullie allemaal min of meer. Juist gezegd: Jullie weten hier niets van. Maar in enkele gevallen geef ik personen dit kort mee, doordat ik het beaam. Net zoals wat hier op aarde leeft en beweegt, precies zo zie ik dat, wat in of onder deze aarde is, en ik ben net zo op de hoogte. Ik zie nog verder, wat op deze hele aarde gaande is. Ik zie alle dingen, die tussen hemel en aarde liggen. Jullie konden het niet goed geloven, hoe het mogelijk is, genezingen op afstand uit te voeren. Maar het is voor jullie vanzelfsprekend, als jullie het radio toestel op de zender hebben ingesteld, dat jullie door de lucht de gezonden golf ontvangen. Maar zichtbaar is deze niet; voor het menselijk oog niet. En jullie kunnen mij ook niet zeggen, als jullie hier zitten, en ik zeg: “ Ik heb een huis, hoe is het daarmee? “

Maar ik zeg jullie, wat hiermee is, waar het staat, waarop het staat, wat eronder is; water of iets dergelijks. Ik zeg ook dat, wat er niet meer is, wat er ooit was. Ik leef het leven van alle levende wezens op deze aarde; het leven van alle mensen, dieren en het leven van alle planten, wat er nog is en wat er niet meer is. Net zo als mensen naar me toe zijn gekomen, wat ik niet graag doe, wat ik ook moet weigeren om te zeggen, of een of ander familielid, die in de laatste oorlog vermist is, nog leeft. Ik zou ook nog verder kunnen gaan, tot het plantenrijk, dat hier en daar ooit bomen stonden, dat ik zeg, daar en daar heeft een boom gestaan, die zag er zo en zo uit, wat niemand kan ontkennen, het klopt altijd. De kracht gaat nog verder. Gewoon omdat ik zo eenvoudig en zo gewoon gebleven ben en ook zal blijven, kan een mens niet aannemen, wat voor krachten er werkelijk nog zijn; dingen die voor jullie als mens steeds onmogelijk waren. Welk mens is het trouwens gegeven, over deze krachten te beschikken! Dit heb ik niet gedaan om op te scheppen, nee, alleen maar om als bewijsstuk de mensen op hun weg mee te geven, dat deze krachten inderdaad nog veel verder gaan, als ik zeg, dat ik de machines, door mensenhand gemaakt, dat ik die kan uitschakelen; een motor, die in een motorfiets is ingebouwd, in auto's en zo voort. Net zoals ik ook andere apparaten, hoe ik toestellen voor het opnemen van geluid voor de radio heb uitgeschakeld en nog zoveel meer. Dit doe ik niet om op te scheppen, nee, van al deze dingen doe ik er altijd drie als bewijsstuk. Zoals de mens dit immers ook zo op zijn weg heeft mee gekregen. Eén geval is geen geval, daar twijfel ik niet aan. Maar drie is wat specifiek en aan dit getal drie houd ik mij ook en doe drie van al deze dingen.

Vandaag denk ik, met zekerheid te kunnen zeggen, dat jullie zeker voor 90 procent, ik trek reeds 10 procent van alles af, maar het kan niet achteraf zo zijn, dat is onmogelijk, dat 90 procent van jullie die hier zijn, daadwerkelijk de genezing zo hebben ontvangen. Jullie moeten alleen maar, voor deze genezing, het goede, het goddelijke, plaats maken en het slechte afwerpen, zodat de genezing, de gezondheid ook plaats vindt. Het is jullie schuld, wanneer jullie vandaag deze gelegenheid niet hebben benut. Nooit zal ik jullie ertoe dwingen, dat jullie de goddelijke weg moeten inslaan. Ik heb jullie er alleen maar op gewezen en niets onbeproefd gelaten, jullie op deze goddelijke weg te leiden. Het ligt helemaal aan jullie zelf, naar welke kant dat jullie zullen gaan.

Ik hoop, dat jullie mij hebben begrepen, en vraag jullie van harte: wees redelijk, neem jullie gezondheid aan, en ga een weg, dit is de goddelijke. Ik vertel jullie niets nieuws, wanneer ik zeg, uit de laatste oorlog, als soldaten of mensen zich ergens gevonden hadden, zich hadden teruggetrokken en over een brug moesten gaan, om de vijand niet dichtbij te laten komen, dat men de brug achter zich opblies. Dat mensen nu nog eraan werken, deze bruggen weer op te bouwen, is jullie ook niet onbekend. Maar de eigenlijke brug, waar het om gaat, hier heeft de mens niet aan gedacht.

De mens heeft alleen maar aan dat, wat hij gecreëerd heeft, gedacht en het goddelijke veracht. Hij heeft zich zelf vergeten. Hij denkt, hij kan zoveel, en zelf kan hij helemaal niets. Hij heeft gezondigd tegen zijn eigen lichaam. Hij heeft vergeten, dat hij een kind van God is, en heeft zijn lichaam zo slecht behandeld, dacht er niet aan, heeft alleen maar de mensen zoveel vertrouwen gegeven.

Dit is fout. De mens moet in eerste instantie zijn eigen gezondheid in stand houden, het niet zover laten komen, dat hij ziek wordt en dan pas aan het creëren denken. Het is net zo, zoals jullie hierheen zijn gekomen. Nog steeds zeg ik, ontvang het goede, maar daarvoor moeten jullie ook tijd hebben. Het bewijs hebben jullie ook hier aangetoond, doordat jullie zo rustig zijn en zoveel uren hebben gewacht, tot het zover is, om het goede, het goddelijke te ontvangen. Men zou het ook een kleine boetedoening kunnen noemen. Daarom neem dat, zoals ik het alle mensen wil geven.

Niets menselijks, neem alleen maar het goddelijke, en zo wens ik jullie voor jullie verdere leven de beste gezondheid. De grootste rijkdom, die een mens kan bezitten. Geld is macht; gezondheid is almacht. En hiermee wil ik afscheid van jullie nemen, door jullie nog een keer het allerbeste voor jullie verdere leven op jullie weg mee te geven, en dat is gezondheid.

Bron:

Vrije werkgemeenschap Bruno Gröning (Hrsg.) De poort naar de weg.
(Stephanskirchen bei Rosenheim 1969) Nr.10/11 tot 1970, nr.06/07